

DRIJFIJS

15 juli 1998

Door Peter de Graef

Op het toneel zit figuur B te koukleumen onder een grote douche.

*Figuur A loopt achter hem te ijsberen met eveneens een sproeier aan een lang snoer
boven*

z'n kop.

De sproeiers doen het! Ongenadig.

A: Waarom!? Waarom!? Waarom!? Waarom!?

B: Ik trek het niet meer!
Ik hou er mee op!
Het hoeft niet meer voor mij!
Dit is het!

A: Waarom!? Waarom!? Waarom!? Waarom!?

B: Op een gegeven moment kan je alleen nog zeggen: 'Tot hier en niet verder!'

A: Waarom!? Waarom!?

B: Ergens moet je een streep trekken als mens.

A: Waarom!? Waarom!? Waarom!?

B: En als God het niet doet, dan moeten we het zelf maar doen.

A: Waarom!? Waarom!?

B: Dit is toch niks!
Zie ons hier nou zitten.
Wat is dit?
We ademen alleen nog, da's al!

A: Nee maar wat ik me voortdurend zit af te vragen is....

B: Hebben we hier ons hele leven zo ons best voor moeten doen?

A: Waarom!? Waarom!? Waarom!? Waarom!?

B: Zijn we daarom altijd braaf geweest? Hebben we hierom altijd geluisterd,? En gedaan wat er van ons verwacht werd?

A: Waarom!? Waarom!? Waarom!?

B: Om tenslotte te eindigen als een natte zak kippevlees...

A: Dat zit ik me altijd af te vragen.

B.: Ik was volop kapitein aan het worden.

(stilte)

Hij is veel te fanatiek!

Veel te zeker van zichzelf

A: En hij weet het ook niet hoor!

Hij weet van niks! Heeft nooit wat geweten.

Hij heeft altijd alleen maar gedaan alsof.

B We hebben de slechtste vader ter wereld weet je dat?

A Dat mag je niet zeggen.

B Dat verandert niks aan de feiten.

A Ja. Maar dat mag je niet zeggen.

B Ik voel me zo slecht opgevoed.

A Hij heeft z'n best gedaan.

B Ik ben helemaal in de war, weet je dat.

Van m'n opvoeding.

A Hij heeft vaak moeten doen alsof.

Alsof hij alles op een rijtje had.

terwijl vanbinnen ... humus!

B: Weet je da 'k m'n voeten niet meer voel!

A: Omdat moeder anders verdrietig werd .

Moeder moet ook niet zo verdrietig worden.

B: Zeg! Ik voel al sinds gisteren m'n voeten niet meer .

A: Moeder wordt verdrietig, gaat ze met die trieste hondkop van haar naast de kachel voor zich uit zitten staren en dan gaat hij doe alsof hij alles voor mekaar heeft. Staat hij daar met lichte pniek in z'n ogen rustig te wezen.

B Van toen gisteren de zon onderging voel ik m'n voeten al niet meer.

A Omdat je niet loopt!

Je moet lopen! Je moet rondlopen zoals ik.

(A probeert B recht te trekken. Deze gilt het uit. A laat 'm weer los.)

B (Huilend) Het doet alleen maar pijjijijijjnnn!!!

A Omdat je niet loopt!

B Ik kan niet meer lopen!

- A Dan blijf je maar zitten. Dan doet het maar pijn.
- B (Pulkt z'n schoenen los, kijkt door z'n tranen heen naar z'n voeten) Ze zijn helemaal zwart geworden!
- A Waarom? Waarom? Waarom? Waarom?
- B Ze zijn aan het wegrotten! Kijk!
- A Waarom laat God dit toe in zijn schepping?
Waarom gebeuren zulke dingen?
Ik begrijp er niks van.
- (De sproeiers vallen stil)*
- B Kijk, d'r zit een gat in m'n voet. En als ik hier duw komt er allerlei spul uit dat gat. Kijk dan!
- A Wat hebben we nagelaten volgens jou? Is dit nou om die paar keren dat we niet naar de kerk zijn geweest en sigaretten hebben zitten roken achter de schuur?
- B Ik kan vast nooit meer lopen.
- A Of ... of ... 't kan vanalles zijn. Meestal heb je het niet door als je een fout maakt.
- B Geen meisje kijkt nog naar me om.
- A Zou God nou echt zo kinderachtig zijn dat hij voor die domme sigaretten...
- B Hei! Het regent niet meer.
- A Ook weer zo iets! Waarom?
Waarom laat hij nu ineens weer ophouden met regenen?
Waarom geeft hij hoop! Straks wordt het toch weer donker en koud en niet om uit te houden.
- B Ik zal nooit meer kunnen varen met die voeten.
Ik zal alleen nog op de wal kunnen zitten en naar de kwallen kijken.
- A Weet je wat! Hij bestaat niet!
Hij is er niet.
D'r is gewoon niks! Niemand...
Niemand weet dat wij hier zitten....
- B Jij mag de boot hebben. O.K.?
Als we hier uitkomen is de boot voor jou.
Ik zal de rest van mijn leven wel netten knopen op de wal. En hangend op m'n krukken staan kijken hoe jij uitvaart en terugkomt.

- A Ach man doe niet zo negatief.
- B Ik doe niet negatief . Het is gewoon zo.
Ik zal ook nooit een meisje krijgen.
- A Man dat is alleen de buitenkant.
Vanbinnen zijn die voeten nog goed.
- B En Anneke al helemaal niet!
- A Dat is net als bij een aardappel.
Als er van buiten plekken opzitten is hij vanbinnen nog goed.
Als een aardappel van binnenuit begint weg te rotten dan zie je dat vanbuiten niet.
Dat is pas gevaarlijk! Mijn voeten bijvoorbeeld, daar zie je niks aan. Dat is link!
Maar sta ik hier te jammeren?
- B Ja! Een meisje met een gebrek. Dat zit er nog in.
Een loensend oog, een trekkend been.
Of geen benen meer, gewoon een buik met een kopje d'r op in een wagentje.
- A Hier! Neem nog een schol.
- B Of een meisje met een berg schulden, een slecht karakter en een stinkende adem.
- A Je moet blijven eten hoor!
- B Meisje met ekseem.
- A Anders ga je dood.
- B Nou graag!
- A *(Kijkt links de coulisse in)*
Daar heb je 'm terug.
- B *(Kijkt ook, zegt niks)*
- A Hou je mond over je voeten.
- B Ik hou m'n mond over alles,
waar hij bij is.
- A Hè, begin nou weer niet vervelend te doen.
...
Stel je voor dat jij zijn leven had, zou je het dan beter doen, denk je.
- B Ja.
- A Dat is ook een stomme vraag.

- B *(agressief)* Niet beter. Maar anders.
Ik zou veel minder somber zijn.
Meer lachen.
- A Je gaat geld lenen bij een bank, je koopt daar een boot van en die zinkt meteen,
ga jij dan lachen?
- B Nee maar als ik kinderen heb, dan zal ik er wel voor zorgen dat die nooit last hebben van
mijn stemmingen.
- A Je hebt geen boot meer, je kan de zee niet op en er is geen werk verder....
Alleen een berg schulden.
Lachen!
- B Die boot. Die boot! Die boot!
Altijd maar die stomme boot.
- A Ssst ! Niet zo hard joh!
- B Ik ga later zo verschrikkelijk veel geld verdienen dat ik wel tien boten kan kopen.
- A Hoe ga je dat doen met die voeten.
Je zal nogal netten moeten knopen dan.
- B Ik stamp een nettenfabriek uit de grond.
Van over heel de wereld willen ze mijn netten!
En ik koop een dikke villa en zet vader daarin
dat het eindelijk 's is afgelopen met dat gezeur over geld.
- A Je gaat geld lenen bij de bank, om die nettenfabriek te bouwen en als ze af is ontploft die
fabriek.
- B Nettenfabrieken kunnen niet ontploffen.
Wat zou daarin ontploffen?
- A Afbranden dan, de bliksem slaat in en alle touw en netten beginnen te branden.
- (Van rechts uit de coulissen komt vader op, hij blijkt een enorme bochel te hebben,
hij loopt droog, voorlangs de jongens het toneel over en verdwijnt weer in de andere
coulisse)*
- V *(met een opvallend vriendelijke zachte stem.)*
(Lief, vaderlijk)
Daar is niks. Nou ga ik ginder nog 's kijken
- A Ja O.K. !
Wij blijven wel bij de spullen
- B Die boot is niet gezonken omdat de bliksem insloeg.
Dat was een school haringen die vader in z'n netten had.

En ergens in de koppen van al die haringen is er toen iets omgeswitcht.
Ze kwamen allemaal tegelijkertijd op het zelfde idee;
Duiken!
Naar Beneden!
Ze hebben die hele boot meegesleept.
Zoiets gebeurd één keer in de honderd jaar.
En bliksemen doet het vierhonderdvijfenzeventigduizend keer per uur, ergens op aarde.

A Dan kan je fabriek toch makkelijk geraakt worden.

B Eén keer in de honderd jaar. Daar zit dus een bedoeling achter. Dat betekent iets!
Een bliksem beteként niks. dat gebeurd zo vaak. Daar ben je voor verzekerd

A Het gaat 'm niet om hoe die fabriek afbrand.
Het gaat 'm om dat je tegenslag hebt.
Je leeft en je hebt tegenslag.
Je wordt oud en je blijkt een bedelaar te zijn .
Je was bankdirecteur maar de beurs crachte en nou ben je bedelaar.
Tegenslag weet je wel!

B Wat is er in die haringen hun koppen geslagen!?
We zouden hier niet zo zitten hoor!

A Als we hier wegekomen krijg jij mijn...
mijn...

B Wat krijg ik?

A Mijn...
Ik ben op zoek naar iets dat me zeer dierbaar is,
Zo dierbaar dat, als ik het niet meer heb, het leven zinloos wordt.
Als ik dan zweer dat aan jou te geven dan wil ik niet meer terug,
Wordt ik blij dat ik hier zit.
snap je?

B Nee!

A Maar ik vind niks...

B Stel je voor: je denkt iets en je wordt dat,
Je denkt bijvoorbeeld: ik ben koning en PHAFF! Je zit ergens aan tafel,
overal dienaren, grote kippen...
Wat zou jij dan willen?

A ...
Ik weet niet.

B Ik met een meisje op een bank en dan televisie aan en zappen en veel chocola
En dan dat meisje zoenen, zappen, een stuk chocola in m'n mond, video met een
griezelfilm over spinnen, waar dat meisje bang van wordt, zoekt ze beschutting bij mij,

zoen ik haar die chocola over, snap je?

- V *(Komt uit de coulisse gestormd en verkoopt A een tik tegen z'n kop)*
Durf het niet te wagen!
Ik weet wel waar jullie op uit zijn.
Ik weet wel waar jullie mee in je koppen zitten.
Ik hoor jullie wel!
Maar durf het niet te wagen.
Wat was je aan het zeggen!?
...
Zie je wel ! Leugens.
Ik hoor jullie spreken. Ik vraag 'Wat was je aan het zeggen?' en je zegt niks.
Dus lieg je.
....
- A We waren aan het nadenken over hoe we hieruit konden komen.
- V Jaja ik weet het wel, jullie willen van mij af
jullie zouden het liefst naar een ander gezin willen.
Weg van die nijdigaard.
Hm!
Maar ik ben jullie vader!
- A Zo bedoelde ik het niet.
- V Nee ! Jullie bedoelen nooit wat jullie zeggen.
- A We waren aan het nadenken over hoe we hier weg konden komen.
- V *(Gaat zitten, begint in een schol te bijten)*
Je mag niet liegen , mannen.
Als er één ding is dat ik als vader jullie leren wil
dan is het: Niet Liegen!
Nooit!
Al lig je op de pijnbank!
Hoor je me?
- A Ja vader.
- B Soms kan je toch liegen zonder dat je het wil.
Als je fout begrepen wordt bijvoorbeeld.
- V Ik begrijp jullie goed genoeg.
Ik heb jullie zelf op de wereld gezet.
Later als jullie groot zijn kan je doen wat je wil,
Nu dient er geluisterd.
Zo lang jullie onder mijn dak leven ben ik de baas.
(gooit de schol weg)
En nu: Slapen! Schuif 's op.
(Vader gaat liggen. Achter B. B blijft rechtop zitten. A blijft staan.)

Jij blijft wakker..
Als er iets is, roep je.

(Stilte.)
(De vader begint al gauw te snurken.)

- A: *(Fluistert)* Ik wil aan het hoofd staan van een groot gezin,
en dan een auto hebben en een goeie vrouw...
Aux sérieux genomen worden,
dat wil ik.
- B: Hoe kom je daar nou ineens bij?
- A: Jij vroeg toch wat ik zou willen als ik kon worden wat ik dacht.
- B: Wat saai!
Wil jij zo worden?
- A: Ja ik zou dat denk ik wel leuk vinden.
- B: Da's net als vader.
- A: Nee! Ik doe het anders.
- B: Hoe dan?
- A: ...
'Daar alleen kan liefde heersen,
Daar alleen is 't leven zoet
Waar men stil en ongedwongen
Alles voor elkander doet.'
...
Zoiets.
- B: Saai!
- A: Ja maar ik vind dat prettig.
- B: Kijk een boot!
- A: Waar!
- B: Daar.
(probeert recht te komen) Aw!
(Laat zich weer vallen) Ik kan niet meer staan!
Daar.
- A: Dat is ijs.
Opgestuwd ijs.

- B: Als je zit lijkt het net een boot met een mannetje.
Dat mannetje stapt er nu uit en komt naar ons toe.
Hij heeft een grote doos met boterhammen bij zich.
...
Als je zit.
- A: Het is ijs.
- B We zitten hier maar te kletsen en onzin uit te kramen
alleen om te vergeten dat we aan het sterven zijn.
- A Ik heb het koud en ik ben moe ik heb honger en ik heb niks misdaan.
- V: *(komt plots recht)*
Kunnen jullie nu 's geen vijf minuten je mond houden?
Ik weet dat je honger hebt en kou en dat je moe bent,
dat ik een slechte vader ben,
Maar moet je dat dan nog's tijdens m'n slaap in m'n oor komen blazen?
Ik ben er van doordrongen . Ja!?
(valt weer om en begint meteen weer te snurken)
- (Lange tijd stil)*
- B: Weet je wat seks is?
...
- A: Wat zeg je?
- B: Seks wat dat is , weet je dat.
- A: Ssst!
Niet over beginnen.
- B: ...
Ik begrijp alleen niet hoe je een meisje zo gek kan krijgen dat je je piemel bij haar ...
- A: Gètfer!
Hou op joh!
- B: En nu zal ik het nooit te weten komen.
- A: Wij komen alles te weten!
Ooit weten wij alles.
- B: Hoe kom je daar nu ineens bij?
Gaan we professor worden misschien?
- A: Nee!
Maar ik heb ineens een hele rare gewaarwording.

Ik sta hier rond te kijken en ik zie ineens: Dit is niet echt!
Dit is maar iets waar ik doorgehaald wordt.
Een verbeelding waar ik in zit vastgeklonken.

B: Je ziet gewoon groen van de honger, man.

A: Nee ik krijg het er zelfs warm van.
Je moet maar 's goed kijken
Dan zie je 't : Dit is niet echt.

B: Je moet rondlopen jij, je bent aan het sterven.
Als je het warm krijgt ... dat is het begin van de vriesdood.
Je staat eerst een tijd te verekken van de kou en voel je je ineens doezelig
d'r komt een soort welbehagen uit je binnenste
Ga je lekker zitten in de sneeuw en dan ben je weg.

A: Kijk naar vader
Niet echt.
Het is maar iets wat ik me in het hoofd heb gehaald.

B: Als het een nacht serieus vriest liggen alle bedelaars dood in het park.

V: *(Komt recht. Iedereen stil. Met de zachte stem van een heilige)*
Ik kan hier niet slapen hoor!
Wat is dat nu toch met jullie.

A: *(fluistert)* Niet echt.

V: Kunnen jullie de discipline niet opbrengen om 's vijf minuten je mond te houden?
Discipline mannen! Dat is het enige wat ik jullie te leren heb als vader.
Karakter!

A: Van waar komt de wind?

B: Uit het noorden, voel je dat niet?

A: Dan moeten we morgen naar 't zuiden.

V: In het Zuiden kan je niks gaan doen.
Ten eerste is het zuiden ver.
Tegen dat je d'r bent is de wind gedraaid
En ten tweede : D'r is daar niks. Het zuiden dat is één lange dijk.
Er zijn daar geen dorpen, geen mensen die je kunnen zien en komen halen met een bootje.

A: De wind draait niet.

V: Zet het zuiden uit uwe kop.

A: We zetten al alles uit onze kop.
Maar d'r blijft maar komen.

- V: Het enige dat je in het zuiden kan gaan doen is mij in het water duwen zonder dat iemand het ziet.
- A: (*Woedend ineens*) Waarom zouden wij U in het water willen duwen?
Waarom!?
Waarom denkt je dat. Je hebt je hele leven hard voor ons gewerkt
Je hebt ons niet in de steek gelaten, je bent niet beginnen drinken...
Waarom moeten wij u nu in het water duwen?
- V: (*Roept.*) Wil jij wel 's niet vergeten tegen wie je staat te praten!?
Zo roepen!
Midden in de nacht.
Als je dan zo veel om je vader geeft, dan zou je misschien een beetje meer respect kunnen opbrengen.
- B: (*Bedaard*) Respect komt toch vanzelf.
Hoe kan je dat nou 'opbrengen.'
Dat is er ineens. Door hoe iemand is.
Door wat hij uitstraalt
- V: Steek je handen uit.
- A: Vader!
- V: Nee!
De klemmen gaan er op.
- A: Zijn voeten zijn al bevroren.
- B: (*Zit met uitgetrekte handen*)
Respect komt niet doordat iemand U in de klem probeert te zetten.
- V: (*Haalt twee grote ratteklemmen uit z'n rugzak*)
Handschoenen uit.
(*Hij zet de klemmen op B's vingers.*)
- B: (*Gelaten, uit zijn ogen lekken tranen doch in zijn stem klinkt geen verdriet*)
Zie, nu voel ik niks, vanbinnen.
Ja, pijn. In mijn vingers.
Maar dat is geloof ik geen respect.
- V: Blijf zo maar een half uurtje zitten.
...
Ik verzeker je dat als je zo oud bent als ik nu
En je denkt terug aan dit moment
dan zal je inzien dat dit een zéér efficiënte maatregel is.
- B: Nee papa. Ik zal dat nooit inzien.
Maar van de pijn.

Niet uit respect.

V Wacht maar tot je zelf kinderen hebt!
Zal je wel anders piepen.

A: Ik heb honger.

V: We hebben allemààl honger.
Pak een schol.

A: Aardbeien wil ik!

V: Sta je weer te fantaseren als een meisje?
Dààr maken jullie je zo ongelukkig mee.
Ik denk alleen aan schol.
Aan wat ik hèb!

B: Als je een klem op je vingers zet voel je de honger ook minder.

V Morgen vinden ze ons, ik voel het. Morgen komen ze ons halen.

B Ze zijn ons al lang vergeten.
Ze denken dat we verzopen zijn.
In een wak gesukkeld.
Ze zitten te rouwen op de wal.
Niemand denkt nog aan zoeken.

V Zwijg.

A Ik heb zo'n trek in aardbeien.
Ik ga daar iets aan proberen doen.
(A af.)

V Morgen lopen we naar het oosten.
Daar heb je al die dorpjes en die steden.
Het ijs zal er de wal niet raken.
Maar het is er druk. Iemand zal ons zien.
We gaan zwaaien!
We gaan de hele dag zwaaien. Dan krijgen we het lekker warm.

B De mensen in het oosten zijn vreselijk achterdochtig pa.
Als die iets op het ijs zien staan zwaaien dan schieten ze het neer
en zetten het vervolgens uit hun hoofd.
Ze gaan het zeker niet halen met een bootje.

V God zal ons pad verlichten.

B Dat heeft hij tot hiertoe ook wonderlijk gedaan.

V Je moet braaf zijn Bernard.

Je moet proberen altijd braaf te zijn.
Wijs en stil vanbinnen.

B Weet ik pa.

V Wat er ook gebeurd!
Wijs en stil.
Dat is moeilijk hoor.

B Weet ik.

V Heb je het niet te koud?

B Gaat wel.
Me vingers alleen ...

V Dat komt door die klemmen.
Nog een kwartiertje dan mogen ze er af.

B O.K.!

V Het zuiden is te ver .
Het oosten t' achterdochtig.
Het westen is niet goed.
En het noorden is te vochtig,
want daar heb je alleen maar de zee.

(B Is een liedje beginnen zingen.

Vader zingt mee.

Ze zingen samen een liedje.

*Vocaal. Iets geraffineerds van Mozart of zo dat ze achteloos en met droevige
hondekoppen effe doen)*

(Of een cellopartita van Bach.)

B Wat is er mis met het westen?

V Mijn vader komt daar vandaan.
Tenminste dat hebben ze me verteld in het weeshuis.
Verder weet ik niet zo veel over 'm.
Maar laten we veronderstellen dat het een duivenmelker is
met een drankprobleem.

B Leeft ie nog?

V Weet ik niet.

B En die vader had allicht ook weer een vader.
Een veehandelaar met een buitenechtelijke relatie.
die krijgt een duivenmelker met een drankprobleem,
die krijgt een visser met schulden.

En 'Oh mijn God!' dan kom ik.

V Kom 's hier!

(*Omhelst B.*)

(*Droog, zonder enige sentimentaliteit*) Ik ben vaak en hard geslagen.

Anders zou ik hier niet zo zitten. Anders zou ik nooit geworden zijn wat ik ben.

Ik ben vaak en hard geslagen.

B Mag ik 's iets vragen over seks alstublieft?

V Je moet daar Niet mee bezig zijn.

Hoor je me.

Niet mee bezig zijn.

Niet.

A Ik heb een vogel gezien! Ik heb een vogel gezien!

V Wat voor vogel heb jij gezien?

A Een reiger.

V En wat was daar dan mee?

A Niks.

B Kent er iemand een raadsel?

V We moeten standhouden mannen.

Wij zijn Hollanders.

Wij houden stand.

B Ik verveel mij.

V Dat is normaal!

Dat komt omdat je leeft.

Iedereen verveelt zich diep in z'n binneste.

Daarom heeft iedereen het zo druk.

Om dat niet te hoeven voelen.

De verveling is de motor van de wereld, jongens!

B Ik verveel mij nog altijd.

A Ik liep daarnet die kant op met en grote aardbei in m'n kop.

En ineens stond ik voor die reiger.

Ik heb al zo lang alleen maar jullie twee en dooie schol gezien

Dat beest keek me aan op zo'n manier

dat binnen in me iets begon te juichen.

'We zijn niet alleen! We zijn niet alleen!'

V Sta je weer te dromen?

Miep.

...

A En toen ineens vloog hij weg,
Heel rustig zoals reigers dat kunnen
'Hij heeft me gezien!', dacht ik, 'Ik ben gezien! Door de ogen van een reiger'
Mijn beeld zit in dat kopje, daar, een end voor die vleugels uit.
En al doet hij d'r verder niks mee...
Ik voelde me zo gezien!

V Trek een jurk aan.

B Laat hem toch!

V En vergeet jij 's niet tegen wie je pràat!

B Ga je weer vechten?
Hm! Ga je me slaan?
Ik zit hier met twee bevroren voeten en op iederen hand een klem

A Ik heb in ieder geval geen last van aardbeien meer.

V Die klemmen mogen d'r af.
Jullie worden veel te oud.

...

Geen respect.

A Dat is niet waar.
Ik voel wel respect voor U

B Je moet dat niet voelen,
Dat vindt hij meisjesachtig.
Je moet dat tonen,
voortdurend,
door je mond te houden
en blind te gehoorzamen,
hè pap!?

V Jongens , jongens, jongens....
Laat me even met rust.

(Het begint weer te regenen)

B Waarom gooien we ons niet gewoon het ijs af?
Ik ben dit zoooo zàt!

A Kunnen we niet!
Iets in ons houdt ons tegen.
Dat wil blijven ademen.
Wat er ook gebeurt.

Je kan je met dat zatte stuk wel van het ijs gooien.
Maar dan begint dat 'iets' meteen te spartelen en te vechten om je d'r weer op te trekken.
En dan sta je daar,
nog kouwer en natter dan je nu al bent.

B Ik hàààà dit!

V Ik ben dit gewend jongens.
Volhouden, volhouden, volhouden.
Ik heb gewerkt van toen ik zeven was.
De tafels van vermenigvuldiging kende ik maar tot vijf.
Maar ze stuurden me naar de gelatinefabriek
Moest ik haringkoppen pletten. In de kelders.
M'n bochel schuurde er over de zoldering, zo laag was het er.
Zwaar, hard en stinkend werk,
twaalf uur per dag
Ik zat voortdurend onder de schubben
en zeven maal acht was een mysterie voor me.

B Maar waarom is het zo?
Waarom ...
Waarom gebeuren er erge dingen?

A Omdat er ook mooie dingen gebeuren?
Geen bloemen zonder mest.
Ik zeg maar wat.
En mest is kak, ja?

B Dat is geen antwoord op mijn vraag
Als iemand U vraagt : 'Waarom regent het?', dan moet je toch niet antwoorden: 'Omdat er water naar beneden valt.' Daar help je die mens toch niet mee verder.

V Ik weet dat een deel van de gelatine uit onze fabriek naar de hofleverancier gaat.
Als ik daaraan denk ...
dat de gelatine uit de haringkoppen die ik pers misschien wel in het puddinkje... in mond van de koningin terecht gaat komen.
... Zie ik mij onderaan in de kelder; druk in de weer, die bochel rondzeulend,
En bovenaan een zo verheven mens als de koningin,
Dan voel ik me verbonden en krijg schik in m'n baan.
Hoe vies het werk ook is.
Iemand moet het doen.

B Maar wat heeft dit dan voor zin!?
Waarom mogen wij niet gewoon sterven..
We zitten hier, zeiknat, diepgevroren, achterlijk van de honger...
Waarom eten we mekaar niet op?

A Dat weet je altijd achteraf pas, waarom de dingen gebeuren

V De koningin, dat is zo'n hoge mens,

die eet nooit, die proeft alleen, heb ik 's gelezen.
Die gelatine moet in orde zijn.

B Eet mij oop! Eet mij oop!

A Ik ruik braadlucht!

V Komt van de wal.

A Kan niet ! De wind komt uit het noorden.
Daar is geen wal. Alleen zee.

B We verdwijnen gewoon tussen de schotsen
Op de wal komt nooit iemand te weten dat we nog drie jaar hebben rondgezworven voor
we verzopen zijn.

A Het komt uit m'n kop.
D'r staat een pan braadworst te spetteren tussen mijn oren.
Ik krijg er de lucht van in m'n neus.

V We zitten zeven nachten op het ijs!

A Acht!
Acht nachten.

V Geen drie jaar in ieder geval.

B Maar 't voelt wél zo.

V Tijd is niet belangrijk, jongens.
Belachelijk verschijnsel trouwens,
tijd.

A We kunnen ook alle drie één kant op gaan.

B Ik kan niet meer lopen.

V We blijven waar we zitten!
Het heeft geen enkele zin om wat voor kant dan ook uit te hollen.
Dit is het.

*(B. trekt het niet meer, hij begint te snikken. Een tijdlang horen we alleen maar dat jankje.
A. staat met grote ogen achter hem en staart recht voor zich uit. D'r komt een dun en
treurig muziekje overheen, een largo. Vader neuriet mee. Zachtjesaan houdt het op met
regenen. Het wordt ochtend. B is stil))*

V Wat zit je te dromen?

A Hij slaapt.

- V Met z'n ogen open?
- B *(Kijkt sloom naar z'n vader)* Ik zit te suffen.
- V Met suffen kom je d'r niet.
- B Weet ik pap.
- V Ik heb een plan.
Het wordt ochtend, de zon komt op, het wordt warm. We gaan even proberen slapen.
Als we wakker worden doen we het eerste wat er in onze kop opkomt.
Welteruste!
(Laat zich weer omvallen en slaapt)
- A Toch heb ik hier al een paar schone gedachten gehad.
- B Welke?
- A Hoe wit het ijs is bijvoorbeeld.
- B Hoe wit is het ijs dan?
- A Het is een soort onverschilligheid.
Ik ben zo kapot dat niks mij nog kan schelen.
En nu sta ik hier, en ik kijk rond en dan betrap ik mij d'r op dat ik sta te denken : ' Nu moet je toch 's zien hoe wit het ijs is.'
Schoon wit.
- B *(vechtend tegen de tranen)* Ik ben aan het proberen mezelf dood te dénken.
- A Zie je , en dat bedoel ik nu met bloemen uit mest.
Ik denk: Als ik mij niet zo kapot voel, dan kan ik ook niet zien hoe onbeschrijfelijk wit het ijs is.
- B Ik probeer met al de kracht die de wanhoop me schenkt te denken: 'Ik wil hier wééééég!
Ik wil hier uit ! Uit dit lichaam. Uit deze situatie. Ik wil hier wéééééggg!'
- A En als iemand mij vraagt waarom regent het? Dan antwoord ik dat dat te maken heeft met de verdamping van het water van de zee en zo en met de wind en de zon.
- B Zever!!
- A Oh!?
- B Jij vertelt hoe het kOmt dat het regent. Hoe dat werkt, de regen. Maar niet waarOm het regent
Het is alsof je me begint uit te leggen hoe een auto werkt terwijl ik gevraagd hebt :
'Waar rijdt hij naar toe? En waarom?'
- A Dat weet alleen de bestuurder.

- B Precies!
Daarvoor moet je weten wat die in z'n kop heeft zitten.
Niemand weet waarom het regent.
Als iemand het wist, dan zouden mensen niet in stormen hoeven te vergaan, door modderstromen worden meegesleurd of zitten verrekken van ellende zoals wij nu, hier.
Niemand weet wie de regen bestuurt en waarom.
- A Straks moeten we maar weer 's wat gaan doen.
Iets ondernemen.
- B Niemand weet waarom we leven.
- A We moeten iets vinden om de aandacht te trekken.
Aandacht! Dat is het enige wat we nodig hebben.
- B Waarom!?
Iedereen is altijd maar bezig met aandacht trekken...
Agent , groentevrouw, leraar, baby,
reklame...
Waarom ?
- A Een bom!
Kunnen we niet een bom maken?
- B Een bom van rotte schol.
- A Ja!
Een emmer halfvol ouwe schollen, een jas erover, vastgebonden met een touw, zetten we in de zon, dat gaat rotten, komt er gas vrij, dat kan niet weg vanwege die jas, de jas komt bol te staan en dan, met een lont en een lucifer: BHAFF!
- B We hebben geen emmer, geen lucifer, en de zon schijnt niet.
we hebben alleen jassen en vis.
- A Of misschien kunnen we een bom maken van ijs!?
Kan ijs niet ontploffen, onder bepaalde omstandigheden?
- B Maar ik vind dat je goed bezig bent, hoor.
- A We maken een vlieger!
- B D'r is geen wind.
- A Die komt wel
- B Een vlieger van natte jassen....

(Met een oorverdovende knal, scheurt het ijs)

- V *(Schiet wakker)* Wie was dat?
- B *(droog)*Dat was God.
- A *(Ontzet)*Dat was het ijs.
- V Niet liegen!
We zijn hier maar met drie!
- A We bewegen!
- (Zachtjes kruist het drietal naar links)*
- V Niet doen!
- B Wij doen niks.
- A Het stuk ijs waarop we zitten is afgebroken.
We drijven!
Naar zee!
Daar smelt het stuk ijs waarop we zitten,
Tot het nog zo groot is als een kamer, als een tafelblad, als een soepbord, als een
rijksdaalder, als een duppie...
- V Dan gaan we bidden!
Kom op mannen, op uw knieën en bidden.
*(Laat zich op de knieën vallen, A. knielt ook meteen en begint keihard weesgegroetjes te
prevelen, B. blijft zitten.)*
Op je knieën Bernard!
- B Ik kan niet. M'n voeten.
- V Op je knieën, zeg ik.
(B. laat zich steunend van de pijn op de knieën vallen.)
En nu bidden godverdomme.
(B. steunt alleen)
Onze Vader die in de hemelen zijt ... Ik hoor niks!
- B *(Gaat ineens weer gewoon zitten)*
(Uitzinnig van woede) IK DOE HET NIET!
HET IS ZEVER!
Ik weet niet wat het betekent
'Onze Vader die in de hemelen zijt...'
'De hemelen' Waar zijn die? Hoe zien die d'r uit? Wat kan je daar allemaal doen?
En onze Vader, onze vader ... Wat onze Vader? Jij bent onze vader. Maar jij zit niet in de
hemelen.
- V Zou je dat willen misschien?
Hm!?
Wil je me dood?

Dan bidden we niet.

Gaan we dood.

(A. zit nog altijd gemotiveerd te prevelen. Het schotsje waarop ze zitten is ondertussen even helemaal in de coulissen verdwenen, dan horen we ze even alleen maar en dan komen ze terug in 't zicht gedobberd)

Vader geeft A. een tik)

Ophouden!

We gaan ons laten sterven.

(stil.)

Ik heb jullie goed opgevoed, aan mij ligt het niet.

B Je bent een nijdig mens

V In wezen ben ik zacht als kaas.

Smeerkaas.

Ooit was ik een kind, dat mag je niet vergeten.

B Hup! Weer iets dat we niet mogen vergeten.

We mogen niet vergeten dat jij nooit naar school bent kunnen gaan,
en dat in elk meisje een duivel zit, dat mogen we ook niet vergeten,

Dat de haringen tegenwoordig de vallende ziekte hebben

En dat we met een kist vol wortelschijven geen prinses kunnen kopen,
daar moeten we allemaal goed aan blijven denken

zodat we vergeten **DAT WE ONS NIET GOED VOELEN!**

Maar het werkt niet!

V *(Heft z'n hand op voor een mep)*

Zal ik je 's iets geven wat wel werkt?

B Kijk nou weer 's hoe je d'r staat!

V Ik ben ook zo opgevoed.

B Je bent een onprettig mens!

Ik wil zo niet worden.

Nooit.

V Wordt dan maar iets anders

Wordt maar rijk. Ga maar mensen uitbuiten.

A Hij heeft pijn aan z'n voeten pap.

B Maar ik ben al helemaal zoals jij.

Zie mij hier nu zitten.

V Ga maar in de politiek.

B En ik heb niet eens een bult.

V Wel ... wordt maar 's iemand.

Probeer maar 's iemand te worden.
Zorg maar 's dat je iemand wordt.
Valt niet mee hoor!
Maar dat zal je nog wel merken

A Rustig pap.
Over een uurtje zijn we dood,
Mag je niet vergeten.
...
Worden we vissevoer,
alledrie.
We spartelen nog wat,
maar het is te koud!
Langer dan twee, drie minuten houden we dat niet vol.
Al gauw zinken we, als marmer zo wit, tot op de bodem van de zee.
Tonk ... tonk, tonk.
En nauwelijks zijn we geland of ... Dààr heb je ze hoor!
Van overal komen ze aan.
Eerst de garnalen en de krabbetjes
Ze kruipen bij je naar binnen langs mond neus en oren
En ze zitten ook in je broek.
Later komen de grotere vissen.
En de kreeften.
Hier en daar wordt er gevochten
om een oorlel of een navel ...
Zo verdwijnen we geleidelijk in het kruipspel en het zweefsel der wereldzeen.
We worden schub en schaal,
graat, vis, spriet...
En als je dan na verloop van tijd je kop in de wereldzee steekt en je vraag : 'Willen nou
alle moleculen die ooit bij mij gehoord hebben 's oplichten?'
Dan krijg je een voorzichtig schijnsel te zien,
Een vage glinsterende mist van levend sterrenstof.
Overal zit het in.
Zelfs in de buik van de walvis hangt een wolkje.

B Een bootje!

V Wat zeg je?

B Ik zie een bootje.

V Waar?

B Die witte punt daar dat is een zeil.

V Dat is ijs.

B Nee, het flappert.
Wacht meer tot ie overstag gaat.
Ijs flappert niet.

A HEI! (*springt, zwaait met de armen.*)
HALLO! HIER!

V Stop daarmee!

A D'r zit een mannetje in!
Ik zag een mannetje onder dat zeil doorduiken

B HEIHOOO!

V Goed, maar je moet niet springen.
Zo dadelijk breekt die schots waarop we zitten, of hij kantelt ...

(Het begint weer te regen)

B Hij komt onze kant op.

A (*trekt z'n jas uit en begint daarmee te zwaaien*)
(Hij schreeuwt zo hard hij kan: één klank.)

B (*Schreeuwt ook één klank, een terts hoger dan A.*)

V Harder mannen!

(De jongens gaan hoger. A zet B op de schouders. B zwaait de jas.)

Nog harder!

(De jongens gaan weer hoger zingen en daarbovenop roept de vader zijn klank Het regenen mindert onderwijl en stopt)

(Deze drieklank lang en hard aanhouden, (zo lang het werkt)(Als het werkt!)

In m'n hoofd zie ik drie goed resonerende koppen, monden open, kelen open, op drie lichamen vol adem die samen staan te orgelen op het toneel. Een harde zwevende toon, met de kracht van pure wanhoop opgebouwd. D'r wordt niet bij gezwaaid. Dan krijg je iets magisch denk ik, iets bezwerends.

...

En het leuke is: Het haalt niks uit. Net als bij een gebed.

Het bootje gaat weer weg.

Zo jammer!)

A (*houdt als eerste op met schreeuwen. B en V gaan door*)

(Adem pakken waar nodig uiteraard)

Hij gaat weer weg.

(A. gaat zitten met B nog in z'n nek. B houdt ook op met roepen. V gaat door.)

B Gaat ie weer weg.

A Ja.

B Nou is het helemaal afgelopen.

A Waarom!?
Als er één bootje kan komen ...
Misschien ligt er achter de horizon een hele vloot.
En dobberen we daarop af.

B D'r is nog nooit iemand achter de horizon geweest.
Als je naar de horizon toe loopt, dan duwt je hem voor je uit.

A Dat weet ik en dat is ook zo.
Maar... Je duwt de horizon wel voor je uit
maar niet wat er op of erachter ligt.
Dat blijft gewoon liggen,
Daar kan je naar toe lopen.

V *(Is inmiddels opgehouden met roepen... Heel geleidelijk is het roepen geminderd in volume om tenslotte over te gaan in een jank. Nu staat hij onbedaarlijk te snikken. De jongens zitten ongemakkelijk boven op elkaar, weten niet hoe ze moeten kijken)*
Het spijt me jongens dat ik me zo laat gaan.
Ik weet ineens dat we gaan sterven.
Ik heb er nog 's zo bijgestaan,
zwaaiend en schreeuwend naar iets dat niet terugkwam.
M'n ouders wilden me niet vanwege die bochel.
Ik was vijf.
Ze brachten me naar het wezengesticht.
Ze waren zeer rijk en voornaam, mijn ouders.
Een non hield me vast.
Een gesticht met trappen en een lange kaarsrechte oprijlaan.
Ik stond te roepen en te tieren, Kom terug! Kom terug!
Bovenaan die trappen.
Maar m'n ouders draaiden zich niet om.
Ze liepen door en werden alleen maar kleiner.

....

(De schots waarop ze staan breekt in tweeen. Vader dobbert weg)

...

Diep van binnen merk ik nu, ben ik eigenlijk nooit opgehouden met roepen en tieren
Al zeventijftig jaar aan een stuk.
Ik kan niet stoppen.

...

(Weer een krak van het ijs)

A Papa, je drijft af.

V Weet ik.
Laat me maar.
Het heeft toch geen zin.

(A. gooit een touw naar vader. Vader reageert niet)

- B Ik wil slapen!
Wil iets of iemand me laten slapen alstublieft.
- A De één drijft af, de ander wil slapen...
En ik dan?
- V *(Staat A met uitpuilende ogen aan, zonder iets te zien lijkt het wel. dan begint hij met een rare lach lichtjes te dansen.)*
Tatata, tatata,
niemand weet dat ik besta!
(met een vies lachje d'r achter)
- A Vader, wat doe je?
Pak dat touw vast.
- V Het is de geest mannen! De geest van het ijs die ons te pakken heeft.
Nu zie ik het.
Oh en ze zijn met velen!
De wind heeft een geest. En het water.
De adelaar, de dikkop en de kater.
En ook in elk plantje dat je tegenkomt
heeft een geestje zich vermomd.
De eik, de prei, de voederbiet,
de sleutelbloem en de vergeetmeniet
Maar...
Vergeet het wel.
D'r is geen mens meer die dat ziet.
Als sinds meer dan driehonderd jaar wordt er in deze streken,
Europa, zeg maar, niet meer naar die dingen gekeken.
- A papa is gek aan het worden.
- B Dat is hij altijd geweest.
- (Ondertussen zien we op het achterdoek uit het niets, een gigantisch grote boot, een soort Titanic, vanuit de verre horizon recht op het drietal afkomen)*
(Film, dia's)
- V Alleen de mensen die doodvriezen krijgen 'm te zien.
Die zijn d'r op een gegeven moment zo beroerd aan toe...
gaan ze eindelijk de dingen weer zien zoals ze zijn.
Daar worden ze rustig van en dan sterven ze.
Dat is heel grappig!
Zit er ergens zo eentje z'n hart op te vreten van de kou en de eenzaamheid, stap je d'r op af en dan moet je zeggen: 'Vertel mij Uw bekommernis. U kan ze met me delen. Laat zien uw hartskwetsuur, zodat ik die kan helen.' En dan kijkt zo iemand op en dan komt er een glans in die oogjes waaruit blijkt dat hij het eindelijk begrepen heeft. Het is als een bloem die opengaat. Een tijdje later sterven ze. Zeer komisch. Zie je eerst hun gedachten oplossen, als een druppel inkt in een glas water. Daardoor komt hun geest vrij en dan

blijft dat lichaampje achter. Als een gevallen blad onder een boeket. Dat bewaart hij soms. Wel tientallen jaren. In Zwitserland heeft hij een Duitse apothekersvrouw in een gletscher zitten, jongen, zo'n dikke weetjewel ...

A Papa!
Stopt daarmee, met zo te doen!

V Wacht nu even. Ik ben over die Duitse apothekersvrouw aan het vertellen.
Die zit al sinds vorige eeuw in die gletscher in Zwitserland
En weet je wat er gaat gebeuren?

(De boot wordt groter)

B Kijk het wordt al licht.

A Allicht.

V Die gaat binnenkort terug geboren worden. Yes!
Als een belangrijk voetballer in Zuid - Amerika.
Hij wordt als hij zevenentwintig is gekocht door een Italiaanse ploeg
En tijdens een hoogtestage in de Alpen
maken ze een uitstapje naar de gletscher waarin ik zijn lichaam van vorige keer heb bewaard,
En op dat moment, na honderddrieenzestig jaar en zeven dagen, wordt dat lichaam ontdekt, door een berggids.
Dat voetbalploegje gaat kijken. En die mens die ziet dus zijn lichaam van de vorige keer terug, geen hàartje gekrenkt weetjewel. En weet je wat er gebeurd?

B Nee.

V Niks!
Hij staat gewoon wat te lachen met die andere voetballers en hij heeft het niet in de gaten.
Kan je je dat voorstellen!?
En dat gebeurt voortdurend!
De mensen hebben het niet in de gaten!

A *(trekt het plots niet meer, gooit B van z'n schouders af, die tuimelt gillend achterover; A springt recht en loopt gewoon naar z'n vader toe)*
Ik wil dat je dat touw vastpakt!
(A. Valt uiteraard, komt in het water terecht, tussen de schotsen)

B *(gilt, huilt, jankt)* Mijn voeten! Mijn voeten!

(Groter wordt de boot)

V *(Trekt A. meteen uit het water, bij hem op de schots, A grijpt het touw)*
Alles leeft moet je weten.
Alles!
Elke gedachte, elke steen, elke gebeurtenis, elk gebaar, de wind, tandpijn, uw moeder, de bijbel, in alles leeft een eigen bedoeling.

En het is Dé Bedoeling.
D'r is er maar één!
in al wat is.

- A Kijk!
(A. ziet de boot. Als hij' kijk!' zegt, (kleintjes) start de muziek, heel dunnetjes aanvankelijk, (zoals in Lucifer dat laatste muziekje start midden in het verhaal van Michael) En ik denk hier Qua muziek aan een vrouwenstem, in het Osteratorium van Bach zit er zo eentje, die gàt maar door. ('s maar een suggestie hoor. Misschien werkt het voor geen meter) Hoedanook, muziek is wel goed hier denk ik. Muziek die blijft tot het einde, die voortdurend zachtjes aanzwelt om dan op het allerlaatste los te barsten en liefst pal op een thema.)
- V Maar dat zie je pas...
- A Kijk dan!
- V Dat zie je pas, wanneer je zo door mekaar bent geschud ...
- B WWOOAAAAWWW!
- V ... door schulden en haringkoppen, kelders, bulten, sneeuw en ijs ...
- A Papa kijk.
- V ... dat je al je eigen bedoelingen vergeet.
- B Dit is het!
We zijn gered!
- V Ach jongens ...
- B *(De boot blijft naderen, recht op het drietal af)
(zingt, en begint te zwaaien met de armen)
We zijn gered, we zijn gered, dit is het einde!
Lala lala lala la een nieuw begiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiin.*
- A *(Zwaait ook)*
Stel je voor: zodadelijk droge kleren.
- B Soep!
- V ... Dat is een luchtspiegeling;
ik heb dat nogal 's gezien,
Die boot is er wel,
maar die vaart mijlen verder
- A Of we mogen direkt gaan slapen...
- B En worden we wakker met de geur van vers gebakken brood.

- V Dat is niet echt!
- B En d'r is iemand die naar m'n voeten kijkt.
Iemand die d'r iets van kent.
- V 'n stukkie film.
- A Ik heb trek in spek!
Gebakken spek met een eitje en een boterham!
- B JAAAH! JAAH JAAH!
Ze hebben ons gezien!
Iemand zwaaide terug!
- A Ze komen ,pa.
Kijk, die ene, die heeft ons gezien,
die staat nu te wijzen,
d'r komen alsmaar mensen bij.
- V Ik zie niks.
- A Bij de punt pa,
Boven het anker ongeveer...
- V Jah!
- B Warm water,!
Zeg!
Een bad met warm water ...
- V (*Zwaait nu ook*)
HEIHOO!
Hier! Hier ben ik!
- A Moeder schrikt zich een hartinfarct!
- V Ze komen jongens, ik heb teken gedaan.
- B (*zingt weer*) Oh wat is het leven toch ve-ruk-ke-lijk
...
èh pa!
- A En dan komen de kranten.
- V Die vissen willen ze vast niet meenemen.
- B We léven nog, vader!
- hoe is dat nou mogelijk!-
En die vissen zijn gezwollen, zie je dat niet?

- V Ja.
Heel m'n kapitaal naar de bliksem.
- A Zeg!
... en dan komen de kranten en de boekenschrijvers...
- V Ik zal het ze wel vertellen,
Hoe 't gegaan is.
Ik zal ze alles wel laten zien.
Hoe ik het gedaan heb,
altijd al,
m'n hele leven.
- A Zij zullen wel weten hoe lang we op het ijs hebben gezeten.
- V 17 dagen!
- (langzaam komt de boot, een gigant, dichtbij, tot we alleen zijromp zien, een muur van staal)*
- B ... en hoe erg het was...
- A 13 dagen. Dertien en een nacht, volgens mij.
- V 14 dagen!
- B Zouden we nu helden worden?... .
- V We zijn helden!
- (terwijl ze naar boven turen, tegen de romp van het schip omhoog)*
- A Dan zullen ze het verhaal toch moeten verzinnen.
D'r is helemaal niks gebeurd.
We hebben niks gedaan.
- B We hebben hier alleen gezeten.
Het was saai.
- V We hebben volgehouden!
Daar gaat het om.
- B Ik trok het regelmatig niet.
- V Dat is niet waar. We konden er tegen.
Laat mij het woord maar doen straks....
- A Maar het was erger ...
Veel erger dan iemand ooit kan verzinnen.

- B Het was verschrikkelijk!
- V En jullie komen goed te recht jonges....
Hè!
Allebei een goeie baan.
Auto.
- A *(Steekt z'n handen in de lucht, alsof ze hem van bovenaf iets willen toegooien.)*
We zijn bang geweest. En zwak.
- B Geen helden.
- V Jullie zijn meisjes!
- A We hebben zitten huilen.

(Een dik touw valt van tussen de friezen)
(A. grijpt het)
- V Ik heb twee meisjes met een piemel op de wereld gezet.
- B Jij huilde nog het hardst van allemaal, pa
- V Ja, en daar gaan we het niet over hebben.

(en nog een touw, en nog één)
- A *(terwijl hij omhoog getrokken wordt)*
We hebben diep gezeten pa,
we hebben diep gezeten.....
- B *(Verdwijnt ook aan zijn touw de lucht in)*
Zo diep ,
dat,
als je d'r van terugkomt,
dan ben je een held!
(is als melige grap bedoeld)
- A Dan heb geleerd van het leven te genieten, vader.
(A weg)
- B Je slaapt goed
Prima stoelgang...
Snap je?
(B weg)
- V *(Staat nog op het ij met z'n touw in de hand)*
(Dit zegt hij tegen een ingebeelde andere volwassene die naast 'm op het ijs staat hij maalt dus nog steeds)

Ze zijn me over het hoofd gegroeid,
ik ben ze kwijt.
Zie je, dat gaat z'n eigen gang

...

En dan zie ik ze nog wel 's, waarschijnlijk ...

De jongens.

Komen ze.

Allebei hebben ze een auto,

Ja!

...

En dan zeggen ze dingen die ik niet meer kan volgen.

Als ze zo onder mekaar bezig zijn over hoe erg het allemaal was ...

Ik versta dat niet.

....

Ik heb ze eigenlijk nooit goed kunnen volgen.

...

Kinderen!

(Langzaam verdwijnt pa de hoogte in, terwijl de muziek aanzwelt en het licht uitfade)

DOEK.

Lieve Annie en Liesbeth,

Ik heb nu dit einde even uitgewerkt, omdat dit geloof ik het dichtst in de buurt komt van wat we hadden afgesproken, maar ik heb gemerkt dat er ook nog andere einde 's mogelijk zijn, bvb: De Vader blijft volhouden dat de boot inbeelding is, de jongens verdwijnen via de touwen, vader blijft alleen achter op het ijs.

Lijkt me ook spannend maar je krijgt een heel ander stuk.

Of je laat het Haarlemmermeerse mannenkoor uit de friezen naar beneden zakken, verkleed als rescuers en onder het zingen van een daverende ode op het leven helpen ze de drie naar boven. Dit kost dan weer meer maar je hebt ook meteen wat.

Ik ga met vakantie.

Dag meisjes,

Liefs!

P.

